

Jubes' ouders vinden de wereld zondig

**Dirk Weber: Duiven-
drop.** Querido, Am-
sterdam. ISBN
9789045105826; 128
blz. € 12,95. Vanaf 10
jaar.

Eindelijk mag Alexander van zijn strenge ouders een eigen duif. Geen grijze, waar zijn vader er een boel van heeft, maar een witte. Blanche noemt hij haar en elke morgen mag ze rond het huis vliegen. Alexander is bang dat ze te lang wegblijft. Duiven die niet op tijd terugkomen, worden nooit prijswinnaars bij de vereniging en dus breekt vader hun nekjes. Dat klinkt 'alsof je het groen van een bos wortels draait'.
Als Blanche op een dag niet terugkeert, gaat Alexander haar zoeken. Hij vindt haar op de muur van een oude kazerne. Maar achter die muur lokt iemand de duif met een blikje voer. Het is de vreemde jongen Jubes, die bij een streng christe-

lijke geloofsgemeenschap in de kazerne woont en nooit naar buiten mag.
Dit intrigerende gegeven herinnert meteen aan Dirk Webers opvallende debuut 'Kies mij!' (Querido, 2005), waarvoor hij een Vlag & Wimpel van de Griffeljury kreeg. In dat boek zit het meisje Fien 'opgesloten' in een kindertehuis. Ook zij komt via een toevallige passant in contact met de buitenwereld.
Maar ook de ietwat nostalgische sfeer en de wonderlijke mix van modern en ouderwets taalgebruik doen denken aan 'Kies mij!'. Toch stoort het nergens dat Alexander zijn ouders aanspreekt met 'vader' en 'moeder' en een kanarie een 'pietje' noemt. Of dat hij thuis tv kijkt, maar bij kruidenier Olmer belegen producten haalt als groene vloerzeep en een wilgenborstel. Alexander ontdekt dat de sekte waar Jubes en zijn ouders bijhoren de kazerne als een Ark beschouwt. De buitenwereld ervaren ze als ge-

vaarlijk en zondig. Jubes kent geen televisie of computer en zijn boeken worden gecensureerd. Toch maakt hij contact met Alexander, omdat hij door de buitenwereld is gefascineerd én de witte duif eerst over de muur kwam. Hij weet uit de Bijbel wat dat betekent: buiten de Ark is het nu weer veilig. Maar of de andere sekteleiden daar ook zo over denken, is nog maar de vraag.
Rillingen krijg je van dit verhaal, maar het ontroert ook. Weber heeft het oer-thema van de onmogelijke vriendschap prachtig uitgewerkt. Bovendien houdt hij het sekteverhaal begrijpelijk voor zijn jonge publiek. Wel zijn de kernvragen in het boek over vrijheid en hoe je perceptie van de wereld door je opvoeding wordt gevormd, hier en daar iets te vet aangezet. Alex realiseert zich op een gegeven moment bijvoorbeeld dat hij eigenlijk ook opgesloten zit doordat hij zo streng wordt opgevoed. Dat had wat minder expliciet gemogen.

